

ולכן - הבהיר כוח האויר (לפניהם קיבוציים בתקופת) והעלאת אינטואיטיבם -
הטוטריה והבקזועית גם ליכון העם. האויר צריך להיות גורם בליכוד העם. גם
ופשיו הוא כוח מהן - יונאי האויר מחרוכים יותר ביציאתם מהתבאה פארה בכנסיהם,
וזה חל ביחס על עולמי. האויר צריך להיות גם דוגמא לעם - וקודם כל סבל המיקוד
- חברות, ובמסגרות.

- מהכג' נסחתי לשעון פרט: נמצאו שם מוניל, זילבר, מנגן ונשיות.
או גם יוזף נחמיון ואדרטור. לדברי נחמיון אין ברפמ' חוליה אסא באנדריק
אנבליה, וקשריה עם גרטניה מההדרקים.

28.12.56, יומן

בחשע בוקר בא אלי ראונ שוחר אחמול פארה"ב לזמן קצר. אותו בא גם
יעקב הרוגוב. השיטה נרשות ע"י עלי זה.

מיותר לשליך למבוע אה מוניל. לא שהי אלי יותר מעדרים רגע. דיברנו
על יחסיו לרמת-ישראל.

סופה מהנהנחים שאנו הוא יודה עס הקדיבים לאלה"ב למגבית בא לחימר
ולחצולם אתוי.

בשכ הלכתי לישיבת מזכירות המפלגה. דנו על המעליה בדור העיר. כולם
הסכימו שאין להקדים ממשלה ארנית מיוחדת לדoor העיר. במוגרת זו המשיכו
בסוגרת נחנק לסתור, אלא יש לפעול לווער בדור העיר, בחוגים לא טగוריים,

מקורה רעיונית ובם האגדה מביעות למתרבויות מסתן שעה בשבע או בחודש לעוליים ולשבונות עוני - עד הלייה למחייתם ברגעם. הנוצר בימינו שונה מהנוצר בימי העליה העתיקה. הוא פשוט יותר, כאילו ציני, אבל באותה פוב, לדעתו, מהנוצר בדורות העודדים, מוחה לשכבה החיאונית של איניגות יט שכבה עפוקה ויסודה אל של מסירות ולהט. יט עוליטיזציה מופרשת לא רק בגין אלא גם, ובשעת זו והוטען. ויט להקווה לנוצר הכרה בבלול דעותינו, היקף הסביבות והארכיות והזיקה שבין העניים השונים, וכן יט להקווה לו ידיעת היקף עניינו העולם ולהעניק הזיקה לערבים, לערכי היסוד של החגועה, המדרידות המופשטות שהעטיקו בני דור בני הנוצרים הם לא יטchenו עכשו הנוצר, ובאמת, דרכנו עכשו הוא יותר פרטטי. כי אכן כי בחלל בין הנוצר יהודי בגולה, והערבים והקנינים הריעוניים אריכים לחיות פרטטיים. הנוצר, או חלק גדול ממנו לקרי בנטנות ובחדידות, או מעמידי שבר (טועל חרושם ומלאכה), או בעניינו החישבות נכוון בבלול של ערכי המדינה ומטילותה, וחומרה הפלום הנגדל בנוירדי ובזיקתו המדידית, מתוך הכרה עריכנו וכוחנו וטבלותיהם בחו"ל העולם הרחב.

29.12.56

בא בקורס גוברין. בקואלייזיה מקובל שהחלטות הכתלה מחייבות אין חברי הקואלייזיה מביאים הטעויות בלי ידיעת ההגהה, ובחומרה לסדר היום הכרעה אשר הנוצר בדרכו מחייבת. אנשי ט"מ ואה"ע לא נחגו לפני כלליהם אלה בדיעון על נס הכנסה.